

PRAWORAJCA (1) *sb m*

G pl praworajc(o)w.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: praworadzca.

Urzędnik:

Wyrażenie: »praworajca czynszu« = *urzędnik podatkowy (w błędnym przekładzie łac. census sum 'składam zeznanie')*: Słuchay ftárcze [...] práworáycow czynńszu ktorzy práktyk Zázýć vmieią *CiekPotr* 67.

MP